

2. член 11 от Директива 2001/14/ЕО, доколкото установената от испанските власти система за таксуване не предвижда никакви схеми, отчитащи функционирането, които да отговарят на критериите, посочени в този член,
3. член 30, параграф 1 от Директива 2001/14/ЕО, доколкото испанската правна уредба не осигурява в значителна степен независимостта на контролния орган (Comité de Regulación Ferroviaria) спрямо ADIF (управител на железопътната инфраструктура) и на RENFE Operadora (железопътно предприятие на министерството на транспорта),
4. член 10, параграф 7 от Директива 91/440/ЕИО, доколкото контролният орган (Comité de Regulación Ferroviaria) не разполага с необходимите средства, за да упражнява контрол върху конкурентноспособността на железопътните пазари, предоставен му с този член и
5. член 13, параграф 2 и член 14, параграф 1 от Директива 2001/14/ЕО доколкото испанската правна уредба предвижда дискриминационни критерии за разпределянето на капацитета на железопътната инфраструктура; тези критерии могат да доведат до това влаковите маршрути да се определят за период, който е по-голям от валидния период от време за услуга, а от друга страна, до липса на спецификация.

(¹) ОВ L 75, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 66.

(²) ОВ L 237, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 86.

Иск, предявен на 8 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-485/10)

(2010/C 328/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Stromsky и М. Konstantinidis)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела в предвидените срокове всички необходими мерки за изпълнение на Решение Е(2008) 3118 на Комисията от 2 юли 2008 г. (поправено с Решение на Комисията от 13 август 2008 г.) относно помощите, които е предоставила на предприятието Ellinika Nafrigeia AE или при всички положения като не е уведомила в достатъчна степен Комисията за мерките, взети на основание член 19 от решението, Република Гърция не е

изпълнила задълженията си по членове 2, 3, 5, 6, 8, 9 и по членове 11—18 от споменатото решение, както и по Договора за функционирането на Европейския съюз,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Искът на Комисията има за предмет изпълнението от Република Гърция на решението на Комисията относно неправомерните държавни помощи, които са предоставени на предприятието Ellinika Nafrigeia AE и които трябва да бъдат възстановени от отдела на това предприятие, който не отговаря за военните въпроси.

Комисията отбелязва, че Гърция е трябвало да осигури изпълнението на решението в четиримесечен срок, считано от съобщаването му. Решението е било съобщено на 13 август 2008 г. и Комисията не е удължила предвидения за изпълнението на решението срок. Следователно предоставения на Гърция срок за съобразяване от формална гледна точка с решението е изтекъл на 13 декември 2008 г.

Комисията припомня, че съгласно постоянна практика на Съда единственият основателен мотив, който държава членка може да изтъкне в своя защита срещу иск за неизпълнение на задължения, подаден от Комисията на основание член 108, параграф 2 от ДФЕС, е абсолютна невъзможност да изпълни точно решението.

В конкретния случай обаче гръцките власти не са изтъкнали довод, изведен от абсолютна невъзможност за изпълнение. Напротив, още в самото начало те са изразили волята си да изпълнят решението възможно най-бързо. Комисията обаче отбелязва, че към момента, в който е предявила настоящия иск, гръцките власти все още не са предприели никаква мярка, за да изпълнят дори отчасти решението.

Комисията преценява, че Гърция не е предприела необходимите мерки, за да изпълни решението или в съответствие с разрешението, предмет на обсъждания между нейните служби и компетентните гръцки органи, или по какъвто и да било друг подходящ начин.

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединеното кралство) на 18 октомври 2010 г. — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Дело C-497/10 PPU)

(2010/C 328/45)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Barbara Mercredi

Ответник: Richard Chaffe

Преюдициални въпроси

1. Отправя се искане за изясняване на подходящите критерии, които следва да се приложат за определяне на обичайното местопребиваване на дете с оглед на:
 - а) член 8 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 ⁽¹⁾;
 - б) член 10 Регламент (ЕО) № 2201/2003?
2. Може ли съд да бъде „институция или орган“, на който да се предостави правото на упражняване на родителски права за целите на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 2201/2003?

3. Продължава ли член 10 да е приложим след като съдилицата на държавата членка, пред които е направено искане за връщане на детето в съответствие с Хагската конвенция за отвлечането на деца от 1980 г., са отхвърлили искането поради неприложимост на членове 3 и 5 от нея?

В частност как следва да се разреши противоречието между решението на държавата, пред която е направено искането за връщане на детето, за неприложимост на членове 3 и 5 от Хагската конвенция за отвлечането на деца от 1980 г. и решението на държава, от която изхожда искането за връщане, за приложимост на членове 3 и 5?

-
- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).